ligger 1, 2 eller 3, ja, maaske et helt Dusin Sedler, og have vi saa først een Gang kassseret et Valg paa Grund af saadanne Sedler, vil der let blive Tale om Kassation af Valg i massevis ved senere Valg; det nærer jeg ingen Tvivl om. Men det synes jeg ikke om.

Hvad angaar det Punkt, som ikke er berørt i Betænkningen, nemlig Spøgeriet paa Vigsnæs Overdrev, fremdrog det ærede Mindretal det som en given Sag, at man var kommen til det Resultat, at der ikke skulde gøres Ansvar gældende for Valgtryk — vel sagtens fordi der ikke var Tale om noget Valgtryk. Mig personlig er det ubekendt, det har ikke været fremme i Udvalget, og jeg har ikke set nogen Resolution fra Amtmanden desangaaende; men mine Forhaabninger gaa foreløbig i den modsatte Retning, idet jeg mener, at der bør gøres Ansvar gældende for Valgtryk. Jeg for mit Vedkommende nærer nemlig ikke Spor af Tvivl om, at Ole Ottesen har gjort sig skyldig i Valgtryk ved at komme der som Sognefoged og komme i Baronens Navn. Baronen har været forsigtig; men ikke paa den Maade, som det ærede Mindretal mener. Det ærede Mindretal sagde, at Baronen havde været forsigtig for ikke at paavirke Vælgerne; men i Forhørsudskriften staar der, at Baronen har været forsigtig, for at det ikke skulde se ud, som om han havde gjort sig skyldig i Valgtryk. Han sagde til Ole Ottesen, efter at han havde skænket de 50 Kroner til den flotte Frokost — jeg synes for Resten, der er gjort mere Væsen af de søllе 50 Kroner fra et helt Baroni, end hele Frokosten og de 50 Kroner ere værd —, at han kunde da ikke tænke sig, at den Omstændighed, at han havde skænket 50 Kroner til den konservative Klub, kunde betragtes som Valgtryk. Han har været bange herfor — jeg sigter ikke Baronen for, at det er derfor han har valgt den angivne Form, men Muligheden er dog til Stede for, at Formen med Frokosten og Sognefogden i Stedet for direkte Penge og direkte Baron, er valgt af den Grund, at det ikke derved kom til at se ud, som om Baronen havde gjort sig skyldig i Valgtryk.

Rørdam: Jeg skulde ikke have taget Ordet ved denne Lejlighed, navnlig efter det udmærkede Forsvar, der fremkom fra det ærede Flertals Ordfører, hvis denne Sag ikke for mig angik andet og mere end Godkendelsen af mit Valg. Jeg skal derfor ikke komme ind paa de forskellige Klagepunkter, der ere fremførte fra Højreforeningen og de konservative Klubber, men kun henholde mig til, hvad der er fremkommet fra min tidligere Modkandidat. Denne Klage gaar ud paa — som allerede refereret mange Gange — at der skulde være opfundet et Brev, og at det falskelig skulde være tillagt Kaptajn Madsen. Om denne Klage sagde Kaptajnens Meningsfælle, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen), under sidste Rigsdagssamling, at den var i Virkeligheden en Sigtelse for Falsk; det var en meget alvorlig Sag, som der burde følge en indgaaende Undersøgelse efter, for at rette vedkommende kunde blive dragen til Ansvar. Jeg kan fuldstændig være enig med det ærede Medlem fra Frederiksborg deri. Hvis en Folketingsmand eller en Mand, der bejler til at blive Folketingsmand, vilde gøre sig skyldig i noget saadant som at opfinde et Brev og udgive dette for et Brev fra Modkandidaten i den Hensigt at modarbejde dennes Valg, burde han lide Lovens strengeste Straf og være absolut udelukket fra at sidde her. Men paa den anden Side: Er det en graverende Ting at begaa en saadan Handling, saa er det lige saa graverende at rejse en saadan Bestyldning mod en Folketingsmand, naar den er ganske ubevist og ubevislig, og jeg skal nu tillade mig at dokumentere, at der her i dette Tilfælde ikke kan være Tale om Falsk. Hvis der skulde være Tale om et Falsum her, maatte det være et Falsum, hvori Sagfører Rosendahl og jeg og den tidligere omtalte Landstingsmand skulde have gjort os skyldige i Fællesskab. Nu er jeg dog tilbøjelig til at antage, at det høje Ting ikke paa Forhaand tror, at en Mand, der er Sagfører og kender Loven, og som tilmed har et stort Klientel, en Læge, der dog ogsaa er en offentlig Personlighed, og som tilmed bejler til at blive Rigsdagsmand, og en Maad, der er Medlem af den danske Rigsdag, for at opnaa nogle faa Stemmer flere for sidstnævnte Kandidat og mulig faa Modkandidaten besejret, vilde gøre sig skyldig i en saadan absolut strafbar Handling. Jeg er vis paa, at ingen, hverken Højremænd eller Venstremænd, her i denne Sal vilde tro paa noget saadant. Men naar det er Tilfældet, er det efter min Mening en meget alvorlig Sag at fremsætte en saadan Klage. Jeg skal nu yderligere dokumentere, at der ikke kan være Tale om noget Falsum her, men jeg kommer derved til at gentage, hvad der allerede er blevet sagt mange Gange, at Valgtryk i højeste Grad finder Sted ved hvert Valg. Det er blevet gentaget, og denne Gang maaske mere end nogen Sinde, at vi have haft politiske Afskedigelser nede hos os, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg personlig har været udsat for økonomisk Krig, saa snart der blev